

ת"פ 42320/10/15 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו עסא - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 42320-10-15 מדינת ישראל נ' אבו עסא

ת"פ 22347-01-16 (נאשם 2 בתיק)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד דיאנה דובז'יק ועו"ד מורן ישראל נגד אברהם אבו עסא - בעצמו הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין	

גזר הדין מתורגם לנאשם לשפת הסימנים ע"י אחותו

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 26.9.16, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדותיהם של שלושה כתבי אישום שצורפו.
 2. בכתב אישום מתוקן **בת"פ 24374-07-15** הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986, ובעבירה של גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב. **הדין בכתב אישום זה הסתיים בגזר דין שניתן במועד הכרעת הדין.**
 3. בכתב אישום מתוקן **בת"פ 42320-10-15** הורשע הנאשם בעבירות כדלקמן: פריצה לבניין שאינו דירה בכוונה לבצע גניבה בצוותא, לפי סעיף 407(א) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיף 452 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; וניסיון גניבה, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין (להלן - **"כתב האישום הראשון"**);
- לפי כתב האישום הראשון, ביום 6.6.14, בשעה 22:31, הגיע הנאשם עם אחר בסמוך לפתח הכניסה לחנות מצמן הממוקמת בבילו סנטר, כשפניהם מכוסות והנאשם אוחז בידו בפטיש. הנאשם ניפץ את זכוכית חלון הכניסה. משנכנסו לחנות, ניגש האחר אל זוג אופניים חשמליים אשר היו מוצגים בחנות והעביר אותם לידי הנאשם, אשר העבירם דרך פתח החלון המנופץ אל מחוץ לחנות. בו בזמן, ניגש האחר אל קופת החנות ונטל עמו סכום של 400 ₪. מיד לאחר מכן, הגיע למקום רכב של חברת האבטחה הפרטית "צוות 3", והנאשם והאחר, נמלטו מהמקום דרך פתח החלון, והותירו את האופניים החשמליים מחוץ לחנות, בסמוך לחלון הפרוץ.

4. בכתב האישום מתוקן **בת"פ 22347-01-16** הורשע הנאשם בעבירות כדלקמן: סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413ב' יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; גניבה מרכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 413ד(א) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970 (להלן - "כתב האישום השני");

לפי כתב האישום השני, ביום 5.1.16, בין השעות 01:00 - 10:00, התפרץ רפעת אל אטרש לרכבו של המתלונן, שבר את ההגה, חיבל במתנע של כלי הרכב והניע את המכונית באמצעות חוטי חשמל. בהמשך עזב רפעת את המקום בסיועו של הנאשם. בהמשך, נהג רפעת ברכב עד למחסום "מיתר", בעוד הנאשם נהג ברכב מסוג מזדה וליווה את רפעת למחסום, בכוונה להעביר את הרכב לשטחים. הנאשם ורפעת נטלו מתוך הרכב בושם וחולצה.

5. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן. הצדדים לא הציגו הסכמות לעניין העונש, למעט פיצוי לבעל הרכב כרכיב מוסכם.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות

6. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים ומספר חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות.

7. בתסקירו הראשון מיום 8.6.17, ציין שירות המבחן כי הנאשם בן 23, חירש - אילם מלידה ומוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי. הנאשם עבד טרם מעצרו באופן חלקי בשטיפת רכבים וסייע בעבודות הבית. כן תיאר שירות המבחן את שילובו של הנאשם בילדותו במסגרת חינוכית לבעלי צרכים מיוחדים, וכי מאז בגרותו, נותר חסר מסגרת מסודרת. אמו וארבעה מאחיו סובלים מחרשות, או חרשות-אילמות, והוריו גרושים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בסיכון להמשך התדרדרות, אולם בה בעת העריך כי להליכים המשפטיים השפעה מרתיעה על הנאשם. מכאן המליץ לאפשר לנאשם לפנות לאגף השיקום במוסד לביטוח הלאומי ולדחות את הדיון.

8. בתסקיר נוסף מיום 16.10.17, ציין שירות המבחן כי הואיל והנאשם חירש - אילם, לא ניתן לשלבו בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן שקל להמליץ על הטלת צו שירות לתועלת הציבור וביקש לדחות את הדיון, פעם נוספת, לשם כך.

9. בתסקירו מיום 1.1.18, הוסיף שירות המבחן כי הנאשם לא פנה לביטוח הלאומי בנושא השיקום. להערכת שירות המבחן, הנאשם מתקשה לשתף פעולה ואף אחיו ואחותו מתקשים לסייע לו בכדי למצות את זכויותיו. שירות המבחן יזם מספר פגישות, אולם בהיעדר שיתוף פעולה מתמשך והעדר מוטיבציה של הנאשם ובני משפחתו, ולאור ההערכה כי הנאשם יתקשה לבצע צו שירות לתועלת הציבור, לא בא בהמלצה טיפולית. שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר על תנאי ולהטיל על הנאשם קנס כספי המותאם למצבו הכלכלי.

10. בתסקירו האחרון מיום 22.2.18, הוסיף שירות המבחן כי לא ניתן לשלב הנאשם במסגרת טיפולית של שירות המבחן בשל היותו חירש - אילם. עם זאת, המליץ להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות וכן להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע.

11. הממונה על עבודות שירות, בחוות דעתו הראשונה מיום 19.12.17, העריך כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. בהתאם לחוות הדעת, הנאשם חירש - אילם, מעולם לא השתלב בעבודה כלשהי, שוהה בבית כל היום ואינו יוצא מביתו ללא ליווי של אחיו. מכאן, העריך הממונה, כי לא ניתן להשימו

בעבודות שירות. הממונה הדגיש, כי אי ההתאמה אינה נובעת מלקותו, אלא מהיעדר תפקודו.

12. בהודעה נוספת שהגיש הממונה על עבודות שירות מיום 8.2.18 צוין כי לפי חוות דעת רופא שירות בתי הסוהר, לא ניתן להשים הנאשם בעבודות שירות בשל מצבו הרפואי.

13. לאחר שביקשתי מהממונה הבהרות, הוגשה חוות דעת אחרונה מטעם הממונה מיום 14.5.18. לפי חוות דעת זו, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות, כפי שפורטו.

טיעונים לעונש

14. באת כוח התביעה טענה, כי כתוצאה מביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הרכוש והקניין, הגנה על משתמשי הדרך, ובטחון הציבור. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית.

15. עוד טענה, כי לאור נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. כל אלו, לצד ענישה נלווית.

16. עוד הוסיפה וטענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם בן 24 ולחובתו הרשעה נוספת בגין גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב; הנאשם חירש - אילם, אולם הוא ביצע את העבירות למרות מוגבלותו; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בסיכון להתדרדרות. יתר על כן, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, משום שהמלצה זו אינה מבוססת והיא חורגת באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם.

17. לטענתה, אין סיבה להקלה משמעותית עם הנאשם בהשוואה לשותפו, אשר הוטל עליו מאסר לתקופה ממושכת.

18. באת כוח התביעה הוסיפה וטענה, כי אין זה סביר כי הנאשם לא יוכל לבצע עבודות שירות, כאשר הוא מבצע עבירות ללא ליווי האח, ונראה, מתוך חוות הדעת הראשונה והשנייה, כי הנאשם לא מעוניין לבצע עבודות שירות, ומטעם זה אינו משתף פעולה באופן מלא עם הממונה.

19. מכאן טענה, כי יש להטיל על הנאשם בכתב האישום הראשון מאסר לתקופה של 3 חודשים, ובכתב האישום השני, מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר יצטברו זה לזה, וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, פסילה בפועל ועל תנאי.

20. בא כוח הנאשם טען, כי לפי מדיניות הפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם בכתבי האישום מתחילים במאסר על תנאי.

21. לטענת בא כוח הנאשם, אין לזקוף לחובת הנאשם אי מציאת מקום מתאים לביצוע עבודות שירות. שירות המבחן סבר תחילה כי יש לשלב את הנאשם בבית משפט קהילתי, אולם הדבר לא התאפשר בשל מגוריו במקום מרוחק. יתר על כן, שירות המבחן התקשה, תחילה, למצוא מקום לביצוע צו שירות לתועלת הציבור, אולם בהמשך נמצא מקום מתאים. לטענתו, חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות אינה יכולה לעמוד, אך משום שהנאשם הודיע כי במשך תקופה ארוכה הוא נמצא בבית ויוצא רק בליווי אחיו, כך לפי הוראות השחרור בערובה, ולא סירב לבצע העבודה. עוד ציין, כי הנאשם נמצא בטיפול עמותה המקדמת

אותו.

22. לטענתו, לא ניתן להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל רק בשל מוגבלותו, ולפי פסיקת בית המשפט העליון, על המוגבלות להוביל להימנעות מהטלת עונש של מאסר בפועל. יתר על כן, הטלת מאסר לתקופה קצרה, גם אינה עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון לעניין הצפיפות בבתי הסוהר.
23. מכאן עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**
25. כתוצאה מביצוען של העבירות מושא כתב האישום הראשון נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש וקניינו של אדם, כמו גם פגיעה בשלום הציבור. עם זאת, מידת הפגיעה אינה גבוהה, הואיל ומדובר בהתפרצות בלתי מתוככמת לחנות, תוך שבירת החלון, וניסיון לגניבת אופניים חשמליים, שלא צלח.
26. למדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה בכוונה לבצע גניבה בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא, וניסיון גניבה, בנסיבות דומות, ראו: עפ"ג (חי') 4893-07-17 **דהן נ' מדינת ישראל** (20.7.17); ת"פ (י-ם) 25940-12-12 **מדינת ישראל נ' טוויל** (20.3.14); ת"פ 51594-09-11 **מדינת ישראל נ' בדוי** (18.3.13); ת"פ (טב') 6058-03-08 **מדינת ישראל נ' עקוקה** (16.2.09).
27. כתוצאה מביצוען של העבירות מושא כתב האישום השני נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש של אדם וקניינו, והגנה על משתמשי הדרך. גם כאן, הפגיעה בערכים החברתיים אינה גבוהה, הואיל והנאשם שימש בתפקיד מסייע בלבד, בכך שנהג ברכב המלווה את הרכב שניסו לגנוב, ובסופו של דבר נטלו פרטים בעלי ערך נמוך בלבד מהרכב.
28. למדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות של סיוע לגניבת רכב, גניבה מרכב בצוותא חדא, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, ראו, למשל: רע"פ 780/15 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.15); ת"פ 65234-06-16 **מדינת ישראל נ' אבו לבדה** (28.5.17); ת"פ (ראשל"צ) 16827-01-16 **מדינת ישראל נ' חנוכה** (3.1.17); ת"פ (ראשל"צ) 31903-03-12 **מדינת ישראל נ' מישון** (ללא תאריך); ת"פ 5366/05 **מדינת ישראל נ' סלים** (10.11.08).
29. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, בנסיבות העניין, נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

30. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
- לחובתו של הנאשם עומדת הרשעה נוספת בגין גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב;

לזכותו עומדת הודאתו ונטילת אחריות על מעשים. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות. הנאשם חירש - אילם וגדל במשפחה המונה מספר בני משפחה הסובלים לקויות דומה.

31. באיזון בין הנסיבות בתוך המתחם, עברו הבלתי מכביד, הודאתו ונסיבות חייו הלא פשוטות, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של כל מתחם ומתחם, והוא כולל מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.

32. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, כהמלצת שירות המבחן ועתירת בא כוחו של הנאשם. הטלת עונשים של מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור בלבד, חורגת ממתחם העונש ההולם ואין במקרה דנן הצדקה לכך. המלצה מעין זו שמורה לנאשמים אשר עברו כברת דרך שיקומית של ממש (ראו, למשל: ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 649/15 לוגסי נ' מדינת ישראל (3.8.17); ע"פ 8344/14 אסור נ' מדינת ישראל (15.3.15); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15); ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20.6.13)).

אמנם, קיים קושי מובנה לזקוף לחובתו של הנאשם את היעדר השיקום, בהינתן כי שירות המבחן לא מצא לו מסגרת שיקומית מתאימה. יש להצר עד מאוד על כך כי מדינת ישראל אינה מאפשרת לנאשם שהוא חירש - אילם שיקום ממשי. בה בעת, גם לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם הליך שיקום שלא יצא אל הפועל. לעניין זה, גם אין להתעלם מהעובדה כי שירות המבחן הפנה את הנאשם לאגף השיקום במוסד לביטוח הלאומי, ואף ניתנה לו הזדמנות משך מספר חודשים לשם כך, אולם בסופו של דבר, הנאשם לא פנה למוסד לביטוח הלאומי כהמלצת שירות המבחן. מכאן, כי גם לנאשם ישנה אחריות באשר להיעדר שילובו בהליך שיקומי.

33. הממונה על עבודות שירות סבר תחילה, כי אין הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. אולם, בהמשך חזר בו מחוות דעתו זו, ומצא כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות, וזאת בחוות דעתו מיום 14.5.18.

34. אשר להשוואה בין הנאשם ושותפו, רפעת - רפעת הורשע בביצוע עבירה של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון שבין הצדדים וגזר עליו מאסר לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו. עם זאת, נסיבותיו של רפעת שונות מנסיבותיו של הנאשם. רפעת הורשע בעבירה של גניבת רכב ולא בסיוע לגניבה, כפי הנאשם. יתר על כן, לרפעת עבר פלילי בעבירות דומות, ומכוחו אף היו תלויים ועומדים נגדו, בעת גזר הדין, מאסרים על תנאי שהופעלו, חלקם במצטבר לעונש שהוטל. יתר על כן, נסיבותיו האישיות של רפעת - שונות. מנגד, גם לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי לחובתו של הנאשם עבירות נוספות, שבהן לא הורשע רפעת.

35. מכאן, כי לאור מכלול הנסיבות, עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות הוא העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם. לצד זאת, יש להטיל על הנאשם, פסילת רשיון בפועל ועל תנאי, קנס ופיצויים.

36. **לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 14.5.18, ובמגבלות שנקבעו. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 20.6.18. מובהר בזאת לנאשם, כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה

רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מהיום;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מהיום;

ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 3 בכתב האישום הראשון, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ו. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 1 בכתב האישום השני, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ח, 28 מאי 2018, במעמד הצדדים.